

MĪLI KUNGU, SAVU DIEVU

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

5Moz 6:4, 5; 5Moz 10:12; Ef 2:1–10, Atkl 14:6, 7; 5Moz 4:37; 5Moz 11:1; Mk 12:28–30.

ATMIŅAS PANTS:

“Un tev būs To Kungu, savu Dievu, mīlēt no visas savas sirds, no visas savas dvēseles un ar visu savu spēku.” (5Moz 6:5)

Jūdu reliģijā viena no vissvarīgākajām lūgšanām ir ņemta no 5Moz 6. nodaļas. Tā ir zināma kā “Šema”, balstoties uz pirmo ebreju lūgšanu vārdu ar tādu pašu sakni “šama”, kas nozīmē “klausies” vai “paklausī”. Šis vārds parādās atkal un atkal, ne tikai 5. Mozus grāmatā, bet visā Vecajā Derībā.

Pirmā Šemas rindiņa ir šāda: “Šema Jišrael Adonai Elohenu Adonai ehad.” Tas nozīmē: “Klausies, Israēl, Tas Kungs, mūsu Dievs, ir vienīgais Kungs.” (5Moz 6:4) Daudzas reizes, kad jūdi to lūdza, viņi aizklāja savas acis, lai nekas nenovirzītu viņus no domāšanas par Dievu. Pirmā Šemas rindiņa tiek uzskatīta par apstiprinājumu “Adonai Elohenu” (“Kungs, mūsu Dievs”) un Israēla uzticībai Viņam vienīgajam un nevienam citam “dievam”. Patiesībā to varētu lasīt arī kā “Kungs ir mūsu Dievs”.

Šī viena rindiņa ir daļa no pirmās runas, ko Mozus teica Israēla bērniem, kad viņi gatavojās ieiet Apsolītajā zemē. Tomēr tas, kas seko šai ievadrindiņai, ir spēcīga patiesības atklāsme, kas šodien ir tikpat svarīga kā toreiz.

Iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 23. oktobrī.

Mīlēt Dievu

Pēc tam, kad Mozus atgādināja Israēla bērniem viņu vēsturi, viņš sāka dot pamācības par to, kas viņiem jādara, lai ieņemtu zemi un tajā piedzīvotu uzplaukumu. Patiešām, varētu teikt, ka liela daļa 5. Mozus grāmatas ir Kunga stāstīšana tautai, kas viņiem jādara, lai ievērotu derības saistības, ko Viņš žēlsirdīgi ar viņiem ir slēdzis, piepildot Savu apsolījumu viņu tēviem.

5Moz 6. nodaļa sākas šādi: “Un šie ir tie baušļi, likumi un tiesas, ko Tas Kungs, jūsu Dievs, man ir pavēlējis jums mācīt, lai jūs pēc tiem dzīvotu tai zemē, kuru jūs ejat iemantot, – ka tu To Kungu, savu Dievu, bīsties un ka tu ievēro visus Viņa likumus un Viņa baušļus, ko es esmu tev pavēlējis, tu, tavi bērni un tavi bērnu bērni, visas savas mūža dienas, lai tu ilgi dzīvotu.” (5Moz 6:1, 2)

Izlasi 5Moz 6:4, 5. Kādu pavēli Kungs Dievs dod Israēla bērniem 5. pantā? Ko tā nozīmē?

Mīlēt Kungu, savu Dievu, no visas savas sirds? Cik interesanti, ka šeit, likuma vidū, dažādo brīdinājumu, noteikumu un priekšrakstu centrā, cilvēki ir aicināti mīlēt Dievu. Un ne tikai Viņu mīlēt, bet to darīt “no visas savas sirds, ar visu savu dvēseli un visu savu spēku”, kas norāda uz šīs mīlestības absolūto raksturu.

Mīlēt Dievu no visas sirds un dvēseles, un spēka nozīmē, ka mūsu mīlestībai uz Viņu vajadzētu būt pārākai par mūsu mīlestību uz visu un ikvienu, jo Viņš ir visas mūsu būtības, eksistences un visa cita pamats un fundamenti. Mīlestībai uz Viņu vajadzētu novirzīt mūsu mīlestību uz visu citu atbilstošā perspektīvā.

Ebreju valodā vārds “savu” – savu Dievu, no savas sirds, sava spēka – ir vienskaitlī. Jā, Dievs runāja ar tautu kopumā, bet veselums ir tikai tik stiprs, cik stipri ir tā locekļi. Kungs grib, lai katrs no mums, kaut arī daļa no lielākas miesas, ir uzticīgs Viņam personīgi, un šīs uzticības pamatā vajadzētu būt mūsu mīlestībai uz Viņu – visa tā dēļ, kas Viņš ir un ko Viņš ir darījis mūsu labā.

Ko tev nozīmē mīlēt Dievu no visas savas sirds, dvēseles un spēka? _____

Bīsties Dievu

Mozus teica, lai Israēla bērni mīl Dievu ar visu, kas viņiem ir. Tā bija pavēle. Tomēr dažus pantus iepriekš Mozus deva viņiem citu pavēli: “Ka tu To Kungu, savu Dievu, bīsties.” (5Moz 6:2)

Izlasi 5Moz 10:12. Kas šajā pantā ir pateikts par mīlestību un bailēm, un kā mēs tos saprotam? _____

Vienā pantā viņiem ir teikts bīsties Dievu, citā – mīlēt Viņu, un šajā pantā mums ir teikts gan bīsties, gan mīlēt Viņu vienlaikus. Virspusēja izpratne par vārdu “bīsties” var likties pretrunīga, bet tas tā nav. Tā vietā bīsties Dievu – parādi godbijību un cieņu tam, kas Viņš ir, Viņa autoritātei, varai, taisnībai un taisnīgumam, īpaši pretstatā mūsu grēcīgumam, vājumam un pilnīgai atkarībai no Viņa. Lūk, kādai vajadzētu būt dabiskai reakcijai. Mēs esam kritušas būtnes – būtnes, kas ir pārkāpušas Dieva likumu un kas bez Viņa žēlastības būtu pelnījušas nosodījumu un mūžīgu nāvi.

Izlasi Ef 2:1–10. Kā šie panti varētu mums palīdzēt saprast, kā mēs varam vienlaikus bīsties Dievu un Viņu mīlēt? _____

Neskatoties uz faktu, ka mēs esam “dusmības bērni” (tas ir iemesls, kāpēc mums Viņš jābīstas), Kristus nomira par mums un tādējādi deva mums jaunu dzīvību Viņā, kas ietver brīvību no grēka un pagātnes nosodījuma (tas ir iemesls, kāpēc mums Viņu vajadzētu mīlēt).

Tieši tāpat, kā tā ir patiesība mūsdienās, tas pats princips attiecās arī uz seno Israēlu: viņi bija gūstekņi Ēģiptē, nosodīti verdzībai un apspiestībai, un tikai Dieva mīlestība un žēlastība pret viņiem nodrošināja lielo glābšanu. “Un piemini, ka tu pats esi bijis kalps Ēģiptes zemē un ka Tas Kungs, tavš Dievs, tevi ir no turienes izvedis.” (5Moz 5:15) Tādēļ nav brīnums, ka viņi mīlēja Dievu un bijās Viņu vienlaikus. Ja viņiem tas bija jādara, tad cik daudz vairāk mums, kam pieder lielā patiesība par Jēzus nāvi pie krusta mūsu labā?

Izlasi Atkl 14:6, 7. Kā mums saprast, kāpēc pavēlei “bīsties Dievu” vajadzētu būt pirmajai pavēlei Kunga pēdējo dienu vēstī pasaulei? Nemot vērā, ko mēs zinām par to, kas nāks pār pasauli, kāpēc šai pavēlei vajadzētu mums būt ļoti nozīmīgai? _____

Viņš mūs pirmais mīlēja

Daudzo 5. Mozus grāmatas likumu un noteikumu centrā, visu brīdinājumu vidū, kas jūdu tautai atgādināja paklausīt “Viņa baušļiem, Viņa tiesām un Viņa noteikumiem”, pirmais un augstākais bija mīlēt Dievu no visas sirds, dvēseles un spēka. Protams, tā darīt viņiem bija labs iemesls.

Izlasi 5Moz 4:37, 5Moz 7:7, 8, 13; 5Moz 10:15; 5Moz 23:5 un 5Moz 33:3. Ko šie panti māca par Dieva mīlestību pret Savu tautu? _____

Atkal un atkal šajā grāmatā Mozus stāsta tautai par Dieva mīlestību pret viņu tēviem un viņiem pašiem. Bet tie bija vairāk nekā tikai skaisti vārdi – Kungs atklāja Savu mīlestību ar Saviem darbiem. Tas ir, pat neskatoties uz viņu nepilnībām, kļūdām, grēkiem, Dieva mīlestība pret viņiem paliek nemainīga – mīlestība, kas spēcīgi atklājās Viņa izturēšanās veidā pret cilvēkiem.

“Mīlēsīm, jo Viņš ir mūs pirmais mīlējis.” (1Jņ 4:19) Kā šis pants palīdz mums saprast, kāpēc mums vajadzētu mīlēt Dievu? _____

Dievs mūs mīlēja jau pirms mūsu eksistences, jo glābšanas plāns tika radīts “pirms pasaules radīšanas” (Ef 1:4).

Elena Vaita to izteica šādi: “Mūsu glābšanas plāns nebija pēc tam izdomāts, formulēts pēc Ādama krišanas. Tas atklāja ‘noslēpumu, kas mūžiem bijis neizpausts’ (Rm 16:25). Tā bija principu atklāšana, kas kopš mūžīgiem laikmetiem ir bijuši Dieva troņa pamats.” (“Laikmetu ilgas”, 22. lpp.)

Kā mums visiem ir paveicies, ka Dievs ir mīlestības Dievs – tik lielas mīlestības, ka Viņš gāja uz krustu mūsu dēļ, tik pašuzpurīgas mīlestības, kurā “pazemojās, kļūdams paklausīgs līdz nāvei, līdz pat krusta nāvei” (Fil 2:8). Tādējādi mums šajā laikā ir Dieva mīlestības atklāsme, kādu Israēla bērni, iespējams, pat nevarēja iedomāties.

Kā būtu, ja mīlestības vietā Dievs parādītu naidu vai vienaldzību? Kāda būtu šī pasaule? Kāpēc Dieva mīlestības atklāsme ir kas tāds, par ko mums patiešām vajadzētu priecāties? _____

Ja jūs Mani mīlat, turiet Manus baušļus

Israēls kā tauta bija aicināts mīlēt Dievu. Bet kas tāds var notikt vienīgi individuāli. Kā katram cilvēkam ir dota brīvā griba, tieši tāpat katram israēlietim bija jāizdara izvēle mīlēt Dievu – un šī mīlestība bija jāparāda paklausībā.

Kas kopīgs šiem pantiem? Tas ir, kāda ir to kopīgā tēma?

5Moz 5:10 _____

5Moz 7:9 _____

5Moz 10:12, 13 _____

5Moz 11:1 _____

5Moz 19:9 _____

Vai Dieva Vārds var būt vēl skaidrāks? Tieši tāpat kā Dievs vienkārši nepasaka, ka Viņš mūs mīl, bet ir atklājis šo mīlestību pret mums tajā, ko Viņš ir izdarījis un vēl joprojām dara, arī Dieva ļaudīm sava mīlestība pret Dievu jāparāda darbos. Šajos pantos mēs redzam, ka mīlestība pret Dievu ir nesaraujami saistīta ar paklausību Viņam.

Tieši tāpēc tad, kad Jānis saka: “Jo šī ir Dieva mīlestība, ka turam Viņa baušļus, un Viņa baušļi nav grūti” (1Jņ 5:3) vai kad Jēzus saka: “Ja jūs mīlat Mani, turiet Manas pavēles” (Jņ 14:15), šie panti tikai izsaka šo pamatmācību. Mīlestībai uz Dievu vienmēr būtu jāizpaužas paklausībā Dievam. Tas tā vienmēr ir bijis, un tas tā vienmēr būs. Šī paklausība Dievam nozīmē paklausību Viņa likumam, desmit baušļiem, kas ietver arī ceturto bausli, sabatu. Ievērot ceturto bausli nav lielāka burta kalpība kā ievērot kādu no pārējiem deviņiem.

Jāatzīst, ka dažiem paklausība tam vai citam bauslim izpaužas kā burta kalpība, un šāda veida paklausība nenāk no mīlestības pret Dievu. Ja mēs patiesi mīlam Dievu, īpaši tā dēļ, ko Viņš ir darījis mūsu labā Jēzū Kristū, mēs gribam paklausīt Viņam, jo to Viņš ir lūdzis darīt.

Kad Mozus atkal un atkal teica Israēlam, ka tam jāmīl Dievs un jāpaklaus Viņam, to viņš teica pēc iziešanas no Ēģiptes. Tas ir, viņu mīlestība un paklausība bija atbilde uz glābšanu, ko Dievs viņiem bija devis. Kungs viņus bija izglābis. Nu viņiem bija jāatbild ar nesvārstīgu paklausību Viņa baušļiem. Vai mūsdienās ir citādi?

Kāda ir tava pieredze, cenšoties paklausīt Dievam? Kādi ir tavi motīvi paklausīt Dievam?

Kāpēc to vajadzētu darīt mīlestībā pret Viņu? Kādai vajadzētu būt bailu lomai Bībeles izpratnē? _____

Pirmais bauslis

Lai arī cik ļoti daži kristieši dažādu iemeslu dēļ cenšas atdalīt Veco Derību no Jaunās Derības, tas nav iespējams, nelaupot Jaunajai Derībai tās patieso nozīmi. Jaunā Derība Jēzus atklāsmē un Viņa dzīves, nāves un augšāmcelšanās teoloģiskajā skaidrojumā un Augstā Priestera kalpošanā norāda uz daudzu Vecās Derības pravietojumu un simbolu piepildīšanos. Daudzos veidos Vecā Derība veido kontekstu, pamatu Jaunajai. Abas derības atklāj Dieva labestību un mīlestību.

Šis ir viens iemesls, kāpēc atkal un atkal Jaunā Derība, ieskaitot Jēzu, citē Veco Derību.

Izlasi Mk 12:28–30. Kāds bija jautājums par “augstāko bausli”? Kā Jēzus atbildēja, un kur Viņš ņēma atbildi? _____

Interesanti, ka jautājumu uzdeva rakstu mācītājs, kas bija veltījis savu dzīvi, lai saprastu likumu un kā to vajadzētu piemērot. Tomēr lai cik daudz likumiem, viņuprāt, bija jāpaskaidro (saskaņā ar kādu vēlāku jūdu tradīciju tie bijuši 613 likumi), nav pārsteigums, ka viņi labprāt tos samazinātu līdz vienam.

Ko darīja Jēzus? Viņš atbildi sniedz no 5Moz 6. nodaļas, kas sākas ar vārdiem: “Klausies, Israēl, Tas Kungs, mūsu Dievs, ir vienīgais Kungs” (5Moz 6:4), un tad citē arī nākamo pantu par Dieva mīlēšanu no visas sirds, dvēseles un spēka. Viņš norādīja uz galveno uzvaru – Kungu kā viņu Dievu, viņu vienīgo Dievu, un, balstoties uz šo lielo patiesību, viņi ir aicināti mīlēt Viņu pāri visam.

Kas gan var būt vēl vairāk “mūsu laika patiesība”, ja ne šī pavēle? Pašās pēdējās dienās, kad risināsies noslēdzošie notikumi un ikviens būs aicināts izvēlēties vienu vai otru pusi ļoti dramatiskā veidā, Dieva baušļiem (Atkl 14:12) būs izšķiroša loma.

Galū galā tas, kuru pusi mēs izvēlēsimies, varbūt pat piedzīvojot vajāšanas, būs saistīts ar to, vai mēs patiesi mīlam Dievu. Tas ir izšķirošais jautājums, un mēs nevaram nonākt pie Dieva mīlēšanas no visas sirds, dvēseles un spēka, ja mēs nenonākam pie Viņa atziņas katrs savā dzīvē un paši nepiedzīvojam Viņa labestību, mīlestību un žēlastību. Ja nepieciešams, tā dēļ ir vērts arī mirt.

Ja kāds tev jautātu, kā cilvēks var nonākt pie mīlestības pret Dievu, kuru viņš nekad personīgi nav redzējis, ko tu teiktu? Pārrunājiet grupā jūsu atbildes. _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

“Kristus krusts būs atpestīto izziņas un līksmības avots visā mūžībā. Pagodinātajā Kristū viņi skatīs krustā sisto Kristu. Nekad netiks aizmirsts, ka Viņš, kura spēks radīja un uztur neskaitāmas pasaules visos milzīgajos Universa plašumos, Dieva Mīļotais un Debesu Majestāte, Viņš, kuru pielūgt pulcējās ķerubi un mirdzošie seravi, pats pazemojās, lai paaugstinātu kritušo cilvēku, ka Viņš nesa grēka vainu un kaunu un pacieta, ka pat Tēvs novērsa savu vaigu, līdz pazudušās pasaules sāpes un ciešanas salauza Tā sirdi un izdzēsa dzīvību pie Golgātas krusta. Tas, ka mīlestība uz cilvēku visu pasauli Radītājam un visu likteņu Lēmējam lika atstāt savu godību un tā pazemoties, vienmēr modinās Universa izbrīnu un pielūgsmi. Kad izglābtie ļaudis tagad uzlūko savu Glābēju un Viņa sejā ierauga Tēva mūžīgās godības atspīdumu, kad tie skata Viņa troni, kas pastāv no mūžības uz mūžību, un saprot, ka Viņa valstij nebūs gala, tad atpestīto lūpas atveras saviļņojošā dziesmā: ‘Cienīgs, cienīgs ir Jērs, kas bija nokauts un ar savām visdārgākajām asinīm mūs ir atpircis Dievam.’” (Elena Vaita “Lielā cīņa”, 651., 652. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Izlasi augšminēto Elenas Vaitas apgalvojumu. Kā tam vajadzētu palīdzēt mums saprast, kāpēc mūsu mīlestībai pret Dievu vajadzētu būt vislielākajai mīlestībai, kāda vien mums ir? Pārdomā šīs patiesības nozīmi – Dievs, kas “uztur neskaitāmas pasaules visā plašajā universā”, bija tas, kurš devās uz krustu mūsu dēļ. Kāpēc šai patiesībai vajadzētu būt pamatā mūsu attiecībām ar Dievu?

2. Pakavējieties pie domas par mīlestību pret Dievu un bijību pret Viņu vienā un tajā pašā laikā. Kā mēs varam īstenot abus, un kāpēc mums vajadzētu tā darīt?

3. Viena lieta ir mīlēt Dievu, kad viss dzīvē rit labi. Bet kā ir tad, kad viss nav tik labi, kad notiek traģēdijas? Kāpēc šādos brīžos mīlēt Dievu ir vēl svarīgāk nekā tad, kad viss ir labi?

4. Pārdomājiet ceturtdienas pētījuma pēdējo jautājumu. Kādos dažādos veidos jūs varētu neticīgai personai paskaidrot, ko nozīmē mīlēt Dievu? Kā mēs, cilvēki, varam mīlēt kādu, ko fiziski nekad neesam redzējuši? Kāpēc nav svarīgi, ka mēs neesam Viņu redzējuši miesā?